

hver kunne indse, og jeg behøver i den Henseende ikke en Gang at henvide til de Tal, der ere angivne i Betænkningen, hvor ærede Medlemmer, der ønske det, maa kunne se, hvad der fra den ærede Justitsministers Side ellers har været tænkt nogenlunde skulde blive Udgiften. Jeg har nu paavist, hvad jeg antager enhver vil indrømme, at det vil baade blive en bedre og billigere Tilstand. Men jeg mener at det foreslaaede ogsaa har en tredje Fordel, den, jeg nævnte før; det vilde skabe en friere Tilstand for Folketinget. Denne Indstilling gaar jo nemlig ud paa at gøre et Forsøg, at tage en Forsøgsperiode paa 3 Aar, og man vil i den Tid kunne danne sig et klarere Begreb om, hvordan Stemningen i den Sag i Virkeligheden er, end man har nu, og det skulde da være Lovgivningsmagten forbeholdt at staa fuldstændig frit overfor, hvad man saa paa Grundlag af de indhøstede Erfaringer vilde gøre. I den Henseende kunde der ikke tænkes nogen friere Stilling end den, at man har en Kontrakt med dette bestaaende Laboratorium, en Kontrakt, som løber og er forbindende i 3 Aar, og som saa af sig selv udløber, hvis den ikke fornyes inden den Tid. Et fast Statslaboratorium med særegne Bygninger, særligt Udstyr o. s. v., vilde fuldstændig forudgribe dette Spørgsmaal. Derved vilde man jo være bunden til bestandig at blive ved at holde det, eller det vilde i hvert Tilfælde være overordentlig vanskeligt at komme bort fra det igen paa noget Tidspunkt, selv om man opdagede, at man nu kunde undvære det. Selv et midlertidigt Laboratorium, som Folketinget før stemte for, kan man jo ikke nægte, vilde lægge noget i Vejen for en fuldstændig fri Beslutning. Man vilde dog have faaet disse 3 fast ansatte Kemikere, man vilde altid føle sig noget forpligtet overfor dem med Hensyn til deres Fremtid, man havde truffet visse Foranstaltninger med Hensyn til Lokalernes Indretning, Udstyrelse med Instrumenter o. s. v., hvilket altid vilde paavirke Stemningen noget, saa at man ikke kom til at staa med fuld Frihed i den Grad, som man vilde ved at følge det Forslag, der her ligger for fra det samlede Udvalgs Side. Jeg haaber herved tilstrækkelig at have begrundet det hensigtsmæssige i at gaa til Foranstaltninger paa den Maade med Hensyn til Laboratoriet, som er foreslaaet i vort Forslags § 1. I § 2 er der saa nærmere præciseret de Opgaver, som Laboratoriet maatte have at løse, men de falde jo i det væsentlige sammen med Paragraffen, saaledes som den er stillet fra den ærede Justitsministers Side, saa det skal jeg ikke opholde mig videre ved.

Derimod skal jeg kortelig begrunde vor Mening om § 3, og hvad dermed staar i Forbindelse. Denne § 3 anbiser Vejen til at komme til et videregaaende Forsøg i Retning af at se, hvorledes vi staa i Spørgsmaalet om Forsøksning af Levnedsmidler, idet § 2 kun paalægger Laboratoriet at foretage Undersøgelser efter Paatrav af Domstolene, Politimyndighederne, og af de udenfor Kjøbenhavn værende Sundhedskommisioner, og kun i det Tilfælde, hvor der kunde være Tale om, at der var Tvivl, om der skulde foreligge Forsøksninger eller Misligheder i Almindelighed. § 3 gaar derimod ud paa at indføre det System, at man hele Landet over skulde søge ved Politiets Foranstaltninger bestandig at skaffe sig Udgang til Undersøgelse af de Levnedsmidler, som gaa i Handel og Omsætning rundt over det hele Land. Det er et Sideblykke til Margarineundersøgelserne, som vi have haft i nogle Aar, idet man jo ogsaa, hvad disse angaar, bestandig udtager Prøver og foretager Undersøgelser, ikke fordi man i og for sig tror, der er noget galt paa Jerde, men fordi man vil konstatere, hvorledes Tilstanden er i Almindelighed. I dette Djemed havde Regeringen foreslaaet at gaa en noget anden Vej, nemlig at ansætte 10 faste Undersøgere, som skulde have en særlig Uddannelse dertil. Disse 10 Undersøgere have altid, naar denne Sag har været fremme, spillet en meget fremtrædende Rolle i Forhandlingerne i dette Ting, og jeg skal sige, at jeg har bestandig haft en Følelse af, at man her havde en vis Frygt i saa Henseende. Paa mig personlig gør det ogsaa det Indtryk, at denne Frygt er berettiget. De skulle jo kaldes særlig uddannede Undersøgere, og de skulle udøve en vis selvstændig Virksomhed ved Undersøgelser omkring i Landet. Det er denne selvstændige Undersøgelse og Virksomhed, som jeg har store Betænkneligheder ved at overlade til en saadan Stab af Bestillingsmænd, som disse Undersøgere vilde blive. Jeg har allerede nævnt, og enhver veed meget godt, at Kemien er en meget vanskelig Videnstabs at komme til Bunds i. Det gaar ikke saaledes, at man kan gaa hen og uddanne en Mand til Kemiker, som man kan uddanne ham til Træsfemand eller Smedesvend, og saa lade ham tage fat og gøre den Gerning, som her ligger for. Kemien kræver et saa stort Arbejde og saa gode Betingelser for at udføre sin Virksomhed, og den, der har denne Uddannelse, skal have saa gode Betingelser for at udøve denne Videnstabs, naar han ikke ligefrem staar i sit Laboratorium, at jeg tror, at disse 10 Undersøgere lettere vilde komme til at gøre Skade, naar de